

POESI

POESI
B
A
G
Å
R
D
E

6

Ana Svetel
Slovenien

Ana Svetel

Slovenien

Ana Svetel (født i Maribor i 1990) er digter og prosaist og skriver også essays, klummer og antropologiske tekster. Hendes første bog, digtsamlingen *Lepo in prav* (Dejligt og rigtig) fra 2015, blev shortlistet til årets skønlitterære debut, hvorefter den blev udsolgt og genoptrykt i 2017. Den blev varmt modtaget blandt både læsere og kritikere. Milan Vincetič (berømt slovensk digter) beskrev den som en “en lysende komet på den slovenske himmel af samtidspoesi”. I slutningen af 2019 udkom hun med *Dobra družba* (Godt firma), en novellesamling, der tematiserer fænomenet bildeling. Bogen fik stor opmærksomhed og optrådte på diverse lister iver boganbefalinger. Svetel er udgivet i mange af de største slovenske litteratur- og kulturmagasiner og har også optrådt i national radio. Både hendes poesi og prosa er inkluderet i antologier. Hun vandt førstepræmien i den skønlitterære konkurrence Straniščne spletke i 2019.

De danske digte er oversat fra slovensk af Alen Mešković.

Ana Svetel (born in Maribor 1990) is a poetry and prose author who also writes essays, columns and anthropological texts. Her first book, poetry collection *Lepo in prav* (LUD Literatura, 2015) was shortlisted for the literary debut of the year, sold out and reprinted in 2017. It was warmly received both amongst readers and critics. Milan Vincetič described it as a »bright comet in the sky of contemporary Slovenian poetry«. At the end of 2019 she published *Dobra družba*, a collection of short stories, thematically framed by the phenomenon of car-sharing. The book got immediate attention and appeared on some of the annual reading recommendations. She has published poetry, prose and essays in some of the major Slovenian literary and cultural magazines as well as on national radio. Both her poetry and prose are included in anthologies. She won the first prize at the literary competition Straniščne spletke in 2019.

The English poems are translated from Slovenian by Jernej Županič.

Odprta so vrata
skozi življenje
piha
pleše
tanke zavese
prašni delci
lebdijo kot majne zvezde
parket odseva
soba negibna lepa
kot bi nekdo (med ljubečim vzdrževanjem reda)
za hip odšel posedet na vrt
kot bi nekdo bolj z občutkom
kot premislekom vedel
da so vrata skozi življenje
lahko samo
odprta.

Døren er åben
vinden blæser
gennem livet
den danser
tynde gardiner
støvpartikler
svæver som små stjerner
parketgulvet reflekterer
værelset ubevægeligt og pænt
som om nogen (der kærligt holder orden)
pludselig gik ind i haven for at sætte sig
som om nogen mere følede
end tænkende vidste
at døren gennem livet
kun kan være
åben

The door is open
the wind blows
dances
through life
fine curtains
dust particles
float like tiny stars
the hardwood floor reflects
the room motionless beautiful
as if one (lovingly keeping the order)
popped out to sit in the garden for a moment
as if one more through intuition
than reflection knew
that the door through life
can only be
open.

Geometrija

Trikotnik

Trikotnik je tisti, ki reče:
'neka pravila morajo biti,'
ali pa: 'dogovori so zato,
da se jih držimo.'

Trikotnik ima zapestno uro
za eno luknjico preveč tesno zapeto,
načelnost mu veliko pomeni
in nikoli se ne spomni svojih sanj.
Spi sam,
ker bi s svojimi tremi rezili
zmeraj koga porezal.

Kvadrat

Kvadrat je zaprisežen egalitarist.
V program je zapisal,
da ne bo nihče čutil krivice.
Kvadrat se programa drži,
'načela so načela,' vztraja,
medtem ko se skuša začeti
vrteti.

Geometri

Trekant

Trekanten er den der siger:
"der skal være nogle regler"
eller "meningen med en aftale er
at den skal overholdes";
Trekanten har et armbåndsur
der er spændt et hul for stramt,
principperne betyder meget for den
og den husker aldrig sine drømme.
Den sover alene,
for ikke at skære nogen
med sine tre spidser.

Firkant

Firkanten er en svoren ligestillingsforkæmper.
I dens program står der,
at ingen vil opleve uretfærdighed.
Firkanten følger programmet,
"principper er principper," insisterer den
mens den prøver at
rottere.

Geometry

The Triangle

The triangle is the one who says,
"you gotta have rules,"
or, "the point of agreements
is to keep them."
The triangle has a wristwatch,
strapped a notch too tightly,
he holds his principles dear
and never recalls his dreams.
He sleeps alone,
so that he wouldn't cut anybody
with any of his three blades.

The Square

The square is an avowed egalitarian.
His platform states
that nobody will experience injustice.
The square adheres to the platform,
"principles are principles", he insists
while trying to start
spinning.

Osemkotnik

Osemkotnik je v bistvu neke vrste zvezda,
razširjena družina z velikim enoprstorcem in psom.

Osemkotnik ne mara primerjav, monoteizma
in likov z malo koti.

Kadar gre na morje, plava hrbtno.

Kopalci ga vztrajno zamenjujejo za
lepo oblikovan list.

Pozimi se oprime snežink
in razmišlja o večnem krogu
življenja.

Krog

Krog že dolgo ve,
da se ne bo nikoli docela spoznal,
zato molči.

Na pamet zna
samo pet decimalk števila pi
(kar bi koga utegnilo presenetiti),
vendar krog ni cinik.

Ko ga deček s prstom
riše v sneg,
je vidno ganjen.

Ottekant

Ottekanten er i virkeligheden en slags stjerne,
en udvidet familie med en stor minivan og hund.

Ottekanten kan ikke lide sammenligninger, monoteisme
og former med få hjørner.

Når den tager ud på stranden, svømmer den på ryggen.

Badegæsterne forveksler den som regel med
et velformet blad.

Om vinteren klamrer den sig til snefnuggene
og tænker over livets
evige cyklus

Cirkel

Cirklen har længe vidst
at den aldrig vil kende sig selv helt,
derfor tier den.

Den kan kun
fem pi-decimaler udenad
(hvilket måske overrasker nogen)
men cirklen er ikke kyniker.

Når en dreng tegner den
i sneen med sin finger,
bliver den synligt rørt.

The Octagon

The octagon is actually a kind of star,
an extended family with a minivan and a dog.

The octagon hates comparisons, monotheism
and shapes with few corners.

When he's at the beach, he swims backstroke.

Swimmers regularly confuse him for a
shapely leaf.

During the winter, he clings to snowflakes
and reflects on the eternal circle
of life.

The Circle

The circle has known for a while
that he will never know himself fully,
and so he keeps his silence.

He can only recite
pi to five decimal places
(which some may find surprising),
however, the circle is not a cynic.

When a boy draws him
in the snow with his finger,
he is clearly touched.

Daljica

Morda preseneča,
kako spokojna in mila je daljica.
Ženska nedoločljive starosti.
Še deklica? Že mama?
Umirjena ob misli,
da lahko, kadar se ji zahoče,
neopazno zatrese otrokovo dlan
in se umeri
malo po svoje.

Premica

Po papirju, mizi, steni,
po hodniku, tlakovcih, drevesih,
po cesti, državi, drugi državi,
po morju,
še po morju ...
popotnica, Alma Karlin, ne, boljša,
»naša premica je že od nekdaj – «
»ona je takšna – «
ko sredi oceana njeni roki zatipata ena drugo,
se grabita po zapestjih in lakteh,
preverjata, če sta to res oni,
če je to mogoče,
če sta res ...

Ker je res, ker je vse res,
gre premica lahko domov.
Ošiliti svinčnik,
dokončati domačo nalogo.

Linjestykke

Det kan overraske
hvor roligt og blidt linjestykket er.
En kvinde af ukendt alder.
Stadig en pige? Allerede mor?
Rolig ved tanken om,
at når hun vil, kan hun,
uset ryste barnets håndflade
og kalibrere sig selv
som hun vil.

Linje

På papiret, skrivebordet, væggen,
på gangen, fortovet, træerne,
på vejen, landet, de fremmede lande,
på havet,
længere ude på havet ...
den rejsende, Alma Karlin, nej, en endnu bedre én,
”vores linje har altid -”
”den er sådan den er -”
mens hendes hænder finder hinanden midt i havet,
tag hinanden om håndleddet og ved albuen,
tjek, om det virkelig er dem,
er det muligt,
er det sandt...

Fordi det er sandt, fordi alt er sandt,
kan linjen gå hjem igen.
For at spidse blyanten,
lave opgaven færdig.

The Segment

It may surprise
how gentle and friendly is the segment.
A woman of indeterminate age.
Still a girl? Already a mother?
Serene in the thought
that she can undetectably quiver
a child's hand whenever she wants
and calibrate herself
as she desires.

The Line

Along the page, the desk, the wall,
along the hallway, the pavement, by the trees,
along the road, the country, another country,
along the sea,
further along the sea ...
a traveller, Alma Karlin, no, an even better one,
“our line has always –”
“that's just who she is –”
as her hands find each other in the middle of the ocean,
grab each other by the wrist and forearm,
checking whether it's really them,
is it possible,
is it true ...

Because it's true, because everything is true,
the line can go back home.
To sharpen the pencil,
complete the homework.

Točke

Rada pa bi videla tudi njih,
zvezdice, raztrosene po posteljnini,
dedka, ko se je rodil,
njega in vse ostale dojenčke,
njega in vse ostale začetke,
namesto smrti drobčen prst,
namesto vsega – točke.

Živalice

Mravlja

Z žalostjo je opravila v zgodnji odraslosti.
Takrat je spoznala,
da ljubiti odgovorno pomeni graditi.
Takrat je spoznala tudi,
da jo skupno zmeraj presega.
Ničesar nima, kar bi zapustila potomcem.
Z ničemer jih ne bo bremenila.

Polž

Kar počne polž
po leseni steni naše hiše,
me prešine, je edino
smiselno početje.
Gibanje,
tanka, lesketava sled.

Punkter

Dem, jeg også gerne vil se,
stjerner spredt ud over lagnerne,
min bedstefar, da han blev født,
ham og alle andre babyer,
ham og alle andre begyndelser,
i stedet for døden - en lillebitte finger;
i stedet for alting - punkter.

Dyr

Myre

Den sagde farvel til sorgen i sin tidlige voksenalder.
Da opdagede den
at det at elske ansvarligt betyder at bygge.
Da fandt den også ud af
at det som er fælles altid var over den.
Den har intet at efterlade sine efterkommere.
Intet at belaste dem med.

Snegl

Det, som sneglen gør
på trævæggen i vores hus,
slog det mig, er kun
rimeligt at gøre.
Bevægelse,
et tyndt, skinnende spor.

Points

Them, I'd like to see as well,
stars scattered over the bedsheets,
my grandfather as he was born,
him and all the other babies,
him and all the other beginnings,
instead of death – a tiny finger;
instead of everything – points.

Critters

The Ant

She's been done with sadness since early adulthood.
It was then that she discovered
that to love responsibly was to build.
It was then that she also found
that the common was always above her.
She has nothing to leave to descendants.
Nothing to burden them with.

The Snail

What the snail is doing
on the wooden wall of our house,
I realise, is the only
reasonable thing to do.
Movement,
a thin, glistening trail.

Veščca

Morda ima takrat, ko kroži,
občutek, da se približuje.
Neka globoka,
meni nedostopna religioznost
je v njenem vztrajanju.
Sipek, siv prah na njenih krilih
ni s tega sveta.

Pesemski okruški

I

Sonce zaide in,
pripeto na nič,
ostane.

II

Ne začenjam več
iz prvič.

Ponavljjanje
je predvsem
učenje ponavljanja.

III

Spomini niso prostori,
ki bi kdaj zares
obstajali.

Møl

Måske føler det, mens det flyver rundt,
at det kommer tættere på.
Der er en dyb,
en for mig utilgængelig religiøsitet,
i dets udholdenhed.
Det fine, grå støv på dets vinger
er ikke af denne verden.

Brudstykker

I

Solen går ned og
fastgjort til ingenting
bliver den der.

II

Jeg begynder ikke længere
ved begyndelsen.

En gentagelse
er først og fremmest
et studie i gentagelse.

III

Minder er ikke rum,
der nogensinde har
eksisteret.

The Moth

As she circles around, perhaps
she feels as if she's getting closer.
There's a deep
religiousness to her perseverance,
a devotion inaccessible to me.
The fine grey dust on her wings
is not of this world.

Poem Fragments

I

The sun sets and,
attached to nothing,
remains.

II

I'm no longer starting
at the beginning.

Repetition
is first and foremost
a study of repetition.

III

Memories aren't spaces
that ever really
existed.

Njihov prostor
ni prostor geografije.

IV

Vzpodbuda je
vztrajnost drugih.

V

Urim se v razmišljanju
o ljudeh na način,
kot da smo hkrati tukaj vsi
in nikogar.

VI

Dušica naj bo
majhna in kompaktna,
kot vrtna lučka, okoli katere
plešejo veščice in vile.

Deres rum
er ikke geografisk.

IV

Opmuntring er
andres vedholdenhed.

V

Jeg øver mig i at tænke
på mennesker som var vi
her alle og ingen
på samme tid.

VI

Sjælen skal være
lille og kompakt,
som en havelygte
møl og feer danser omkring.

Their space
is not the space of geography.

IV

Encouragement is
the persistence of others.

V

I'm learning to think
about people
as if we're all here and at the same time
there's nobody.

VI

The soul should be
small and compact,
like a garden light around which
moths and faeries dance.